Kostnické jiskry
Evangelický týdeník

29/2015

30. září 2015 ✦ ročník 100 ✦ cena: 13 Kč

Příští číslo vyjde 14. října 2015

Z obsahu

* *Trojí pravda*
* *Jan Hus skladatel*

Poselství k 18. neděli po sv. Trojici

Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto ustanovení."
Mk 2,10– 16

Na úplném začátku přípravy snoubenců ke sňatku jim položím první a zásadní otázky: Čtete noviny? Víte, jakou máte pravděpodobnost, že vaše manželství přežije prvních sedm let? Kde berete zrovna vy dva odvahu pouštět se do tak riskantního podniku? Jaký lék byste nasadili na všechny ty „nemoci", které vás ve vztahu čekají? A pak si dlouze povídáme a já jsem zákeřný a tvrdý. Vedu snoubence k tomu, aby si upřímně odpověděli na otázky, které si dosud jistě nepoložili. Někteří i pláčou, jiní se strašlivě pohádají. Většinou se ale na druhou schůzku dostaví. V očích už mají silné odhodlání být k sobě upřímní a poctiví. Když pak po 12 hodinách příprav stojí před stolem Páně a slibují, že si zachovají lásku – úctu- věrnost, jsou nadšeni, že si tento velký slib mohou dát před lidmi. Modlím se za všechny své páry. Modlím se, aby nikdy nezapomněli, že ta třetí „nit" jejich života (Kaz 4) je při díle, když je nejhůř. Jako památku si odnášejí domů provázek o třech pramenech. Pokud se v jejich soužití naskytne problém, o němž se těžko mluví, ale měl by se řešit, na provázku se udělá uzel.

Často slýcháváme, že rozvod je dnes normální. Stále ale pro křesťana i „bezvěrce" platí, že by měl být vždy až poslední možností. Po rozvodu zůstává v srdci celoživotní nejistota. Prohrajeme svou víru v Lásku. Ježíš tuto možnost Mojžíšova zákona připouští. Dochází k ní v okamžiku, kdy odmítneme dodržet jediné dva příkazy, které jsme od Krista dostali : „miluj a miluj." Jen pro tvrdost našich srdcí je rozvod připuštěn. Je samozřejmé, že Bůh bere na milost rozvedené, nevěrníky i zrazené. Často si kladu otázku, co bychom dělali, kdyby skutečně neexistovala možnost rozvodu, kdybychom opravdu museli být jen my dva.

Co kdybychom měli svého partnera jako vstupenku do nebe? V současnosti je krize mužství a sebevědomých, ale nemilovaných žen. Církve budou potřebovat hodně odvahy a opravdovosti k tomu, aby přivedly ženy k poznání, že pohrdáním si lásku nezískají, že rády mohou mít jen muže, kterých si váží. To je Ježíšův příkaz (Ef 5). Posláním a nejvýraznějším důkazem naší víry jsou naše rodiny. Rodina je jako církev v malém. Vědět o Boží lásce znamená, že si nenárokuji, ale jsem obdarováván. Nejenom v církvi, ale také v rodině.

Čímpak dnes potěším svou ženu / muže? Jak přinesu kousek Božího království k nám domů? Přijdou za mnou děti? To jsou otázky, které by si měl klást každý - dnes a denně. Každý, kdo chce pociťovat Boží lásku ve svém životě, ve své rodině.

Petr Chlápek,
farář ČCE ve Vrchlabí

Třikrát o církvi

Základem církve je Boží rozhodnutí (Ř 8,28). Církev je tu jen proto, že ji Bůh chtěl, a to od věčnosti. Každé společenství křesťanů je důsledek Boží vůle, která nestvořila lidi proto, aby byli isolovaní jednotlivci, kteří si sami stačí, nýbrž naopak, aby byli zvláštními bytostmi, jimž Bůh daroval život ze svého života, aby tímto darem byli jedni spojeni s druhými a jeden k druhému měl blízko. To je základní stvořitelský dekret Boží. Avšak lidé se postavili proti tomuto záměru a roztrhli pouto, které je spojuje s Bohem i s druhými. Očividná skutečnost mluví zřetelně: nežijeme v Bohu, nežijeme v lásce. Aby odstranil tuto roztržku, poslal nám Bůh uzdravovatele. Ze stvořitelského dekretu se stal dekret záchrany. V Božím Synu Ježíši Kristu přišla Boží láska k hříšníkům. Bůh chce být naším Bohem, třebaže jsme se stali jeho nepřáteli. Tato Boží vůle zjevená v Kristu má novou stvořitelskou moc: svou láskou a svým odpuštěním stvořila nové lidství, novou humanitu, církev.

Církev si je toho vědoma, že je Božím lidem, jehož původ je ve věčné Boží vůli. Její vnější podoba však má k nové humanitě velmi daleko. Svět má Boží lásku za nesmysl a církev za nevýznamné, nepočetné společenství. Nárok církve, že je novou vykoupenou humanitou, svět odmítá jako hrubé sebepřecenění. Církev se však k tomuto nároku hlásí, má mít k tomu odvahu. Přes svou malost a přes svou nedokonalost ví, že je novou humanitou. Této odvaze ji učí její věčný základ, nikoli její viditelná podoba. I v nejmenším sboru bratří a sester vyvolených v Kristu poznáváme novou humanitu, předvoj Božího království. To za prvé.

A nyní za druhé. Co je církev, poznáváme u Ježíše Krista, který své učedníky povolal a vyvolil, aby byli jeho údy a on jejich hlavou. Nebyli to oni, kteří se seskupili, ale jejich Pán, který je seskupil. Když se s nimi setkal v poslední večer, ustanovil novou smlouvu ve svém obětovaném těle a ve své vylité krvi a tak ze společenství učedníků vytvořil nový Izrael, lid nové smlouvy. Po jeho smrti na kříži a po jeho vzkříšení všichni učedníci věděli, že svou existencí tvoří tělo Kristovo.

Tak jako byl Ježíš jejich Pánem a hlavou, když s nimi chodil po

Dokončení na str. 2

Celostranná knižní malba s Husovým upálením, fragment Kaňkovského graduálu, Praha, Knihovna Národního muzea, MS 1 A c 109, f. 2b.

Jan Hus ve výtvarném umění církve podobojí v 15. a 16. století

Husovo upálení z Kaňkovského graduálu

Při poznávání nejstarších Husových zobrazení se dnes budeme věnovat mimořádně zajímavému obrazu z oboru knižní malby. Jedná se o upálení mistra Jana Husa ze zlomku renesančního Kaňkovského graduálu z let 1559-1561. Samotný liturgický rukopis z východočeského Kaňku se nedochoval, ale jeho fragment sestávající ze dvou pergamenových folií (listů) zahrnuje ojedinělé náměty kališnického umění. Kromě zmíněného upálení se jedná o dvě naturalisticky podané scény s hromadnou popravou kutnohorských havířů u Poděbrad (f. 1b) a

Dokončení na str. 2

Aktuálně: Nadějný Nový rok! Roš Ha Šana 5776

Píši tato slova, když jsem právě četl předpověď ajatoláha Alí Chameneího o tom, co nás čeká během příštích dvaceti pěti letech. Pověděl: "Nejdříve vám říkám, že vy, Izrael, tady už za dvacet pět let nebudete a už nebude existovat sionistický režim... A za druhé, během tohoto období duch boje, heroismu a džihádu vás bude v každém okamžiku děsit."

Tento ajatoláh není prvním, kdo činil nějaké předpovědi. Adolf Hitler vyhlásil světu, že jeho Třetí říše bude trvat tisíc let, ale vydržela pouhých dvanáct.

Když Simon Wiesenthal oslavoval své 90. narozeniny, trval na tom, že oslavy se budou konat ve vídeňském hotelu Imperial. Když jsem se jej ptal, proč právě Imperial, řekl, že proto, že to byl Hitlerův oblíbený hotel a on a Himmler zde mívali svá stálá apartmá.

Nikdy nezapomenu na ten večer v Imperialu, když Simon promluvil hned poté, co orchestr zahrál "Mé městečko Belz", ukolébavku, která připomínala nevinné štěstí dětství. Se slzami v očích Simon hleděl vzhůru na krásně zdobené lustry, které ozařovaly místnost jako šest miliónů hvězd na nočním nebi, naklonil se ke mně a zašeptal: "Vidíš? Dokonce lustry se chvějí, protože to je poprvé, kdy slyšely takovou hudbu v tomto hotelu. Ale ta důležitá věc, kterou si musíme zapamatovat, je, že Hitler a jeho přelud o tisícileté říši jsou pryč, ale dokonce zde, v Imperialu, v jeho oblíbeném hotelu, židé stále žijí a stále zpívají."

Po třicet pět století žil židovský národ nadějí; dokonce izraelská národní hymna je Hatikva, tzn. "naděje". A k tomu, co pověděl onen ajatoláh, říkáme: Naděje je silnější než džihád.

Přeji vám a vašim rodinám šťastný a blahodárný Nový rok!

Rabbi Marvin Hier
zakladatel a děkan
Centra Simona Wiesenthala

(židovský Nový rok připadl letos na 14. září)

přeložil a upravil Bohumil Kejř

Z církví doma i ve světě

SCEAV: 2015 – Rok misie, evangelizace a diakonie

Slezská církev evangelická a. v. s blížícím se výročím 500 let reformace vyhlásila letošek Rokem misie, evangelizace a diakonie. Kromě jiných akcí připravených na rok 2015 se 10. října bude konat Mezinárodní konference ke 100. výročí narození pastora Vladislava Santariuse a jeho přínosu společnosti a dále otevření Diakonického a vzdělávacího centra spojené s oslavami 25 let Slezské diakonie. Program je společným dílem vedení Slezské církve evangelické a. v., Slezské diakonie a Křesťanského společenství. Konference se bude konat od 9 h v Kulturním a společenském středisku Střelnice v Českém Těšíně. V jejím rámci je plánována diskuse na téma Jak nás ovlivnila osobnost pastora Vladislava Santariuse pro studium teologie a práci pro církev, evangelizaci a misii. Svou účast přislíbili např. předseda Ekumenické rady církví v ČR Daniel Fajfr a předseda Synodu Evangelicko-augsburské církve v Polsku a ředitel Centra misie a evangelizace v Dzięgielowie Grzegorz Giemza. V rámci konference bude také otevřena výstava „Práce pro Pána není zbytečná".

www.sceav.cz

Slovensko: azyl pro syrské křesťany

Římskokatolická církev zahájila na Slovensku informační kampaň k uprchlíkům, ve které odmítla obavy z jejich příchodu do země. Slovenská katolická charita ve spolupráci s biskupskou konferencí rozeslala do jednotlivých farností leták s informacemi o migrantech a uprchlících.

Leták by měly obdržet všechny farnosti a jejich prostřednictvím věřící. Kromě informací o problému ohledně uprchlíků ve světě vyvrací obavy, že uprchlíci jsou teroristé, přenášejí nemoci, stojí stát peníze a že berou práci. "Faktem je, že právě aktivity teroristických skupin nutí tisíce lidí opustit své domovy a země, aby si zachránili to nejcennější - život. (...) Ve většině případů se (běženci) zaměstnají v pracovních pozicích, o které Slováci nemají velký zájem," píše se například v letáku.

Slováci zastávají podle průzkumů negativnější postoj vůči imigrantům než zbytek obyvatel Evropské unie. Naposledy se proti dočasnému přijetí asi 500 uprchlíků vyslovili v místním referendu obyvatelé Gabčíkova. Výsledek hlasování podle slovenského ministerstva vnitra, které ubytování zmiňovaného počtu běženců na Slovensku dohodlo s rakouskými úřady, však není závazný. Kromě ubytování uprchlíků do vyřízení jejich azylové procedury v Rakousku hodlá Slovensko posílit stávající program přesídlování migrantů a také poskytnout azyl stu syrských křesťanů.

podle www.christnet.cz

Jan Hus ve výtvarném umění církve podobojí v 15. a 16. století

Dokončení ze str. 1

pod Křivoklátem (f. 2a). Obrazy se vztahují ke vzpouře kutnohorských havířů z roku 1496. Tím, že jsou výjevy dány do kontextu s Husovým upálením, získává i smrt sťatých vůdců povstání charakter mučednictví.

Husovo upálení umístěné na rubu malby s hromadným martyriem pod Křivoklátem působí velmi dramaticky. Část scény je zahalena do kouře hranice, zatímco v pozadí je zachyceno město Kostnice. Obdobně jako na mnoha jiných obrazech přihlíží Husově smrti početný dav, v němž vidíme představitele duchovní i světské moci, včetně císaře a kardinálů. Při bližším pohledu ale odhalíme jedinečnost a originalitu tohoto obrazu upálení. Připomene nám o čtyři desetiletí starší malbu z Litoměřického graduálu, o níž jsme pojednali ve 2. části našeho cyklu. Nejedná se o podobnost uměleckého provedení, ale spojnici představuje zachycení "nebeského dění" nad Husovou hranicí. Zatímco ve starším graduálu nad hranicí spatříme přímo Husovo přijímání do nebeské slávy, v Kaňkovském graduálu je tato událost pouze naznačena. Ve zlacených průhledech do oblak je zobrazen Kristus Trpitel, který shlíží na Husovo umučení na zemi. Pod Kristem se vznáší anděl, který vysoko nad Husovou hlavou pozvedá věnec vítězství, jímž bude mučedník korunován. Snad právě proto Jan Hus nemá kacířskou čepici, což je u obrazu upálení naprosto výjimečné. Husova hlava je již uvolněna pro odznak mučenictví, podobně jako v Litoměřickém graduálu (zde má Hus čepici u nohou). Na upálení z Kaňkovského graduálu navíc zaujmou některé neobvyklé detaily v Husově postoji. Hlavu má lehce zakloněnou a natočenou k levému rameni, ústa jsou pootevřená a, což je zcela ojedinělé, jeho nohy jsou zkřížené. Mistr Jan Hus tak překvapivě pozicí těla i hlavy, typem tváře s krátkými vousy a také pohledem upřeným na diváka připomíná zobrazení Krista na kříži.

Paralelu k této vzácné variantě upálení nalezneme pouze ve Žlutickém graduálu z téže doby (1558-1565). Miniatura v iniciále textu k Husovu svátku je velmi špatně dochovaná. I přesto nad hranicí rozeznáme postavu Krista Trpitele, jehož přítomnost je potvrzením pravdivosti Husovy pře a jeho následování Krista (imitatio). Druhý význam je nejspíše akcentován i tvarem kůlu, k němuž je Hus při upálení přivázán – i přes špatnou čitelnost malby se zdá, že kůl je opatřen příčným břevnem, a má tudíž tvar kříže.

Je zřejmé, že Husovo upálení mělo různé teologicky obsažné varianty, ale v důsledku ničení kališnického umění jsou takové obrazy zachovány jen výjimečně. Vždyť právě fragment Kaňkovského graduálu se dochoval proto, že byl z rukpisu vyříznut, a iniciála ze Žluticského graduálu byla cíleně pořezána a jen náhodou pro nás zůstala alespoň částečně viditelná.

Milena Bílková
Městské muzeum v Kadani
www.kultura-kadan.cz/muzeum

Třikrát o církvi

Dokončení ze str. 1

Galileji, je jejich Pánem a hlavou i nyní, kdy vzkříšený chodí s nimi. On je hlava a my jsme údy. Tak apoštol Pavel v 1. listu Korintským mluví o těle jako živém organismu, který je řízen Duchem svatým, jenž každému údu uděluje charizma a úkol či službu. Ukazuje tak na skutečnost, která je každému známá, protože se na ní každý podle svého obdarování podílí. Oni všichni jsou tělo Kristovo, jehož hlavou je Kristus a oni jeho údy. Proti době pozemského života Kristova se nic nezměnilo na Ježíšově postavení, je Pánem a hlavou, a také se nic nezměnilo na postavení učedníků, jsou jeho údy. Obraz těla s jeho údy lépe a zřetelněji víc nežli jakákoli slova vyobrazuje skutečnost živého vztahu mezi Ježíšem a věřícími i mezi nimi navzájem.

Je nikdy nenapadlo, že by měli v tuto církev věřit. Oni v ní žili. V Novém zákoně se o ní mluví jako o současné skutečnosti.: „Tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy" (Ř 12,5). Apoštol pak vyřizuje pozdravy z jiných církví, které se vytvořily po jeho kázání v Macedonii, v Acháji, v Asii, i v jednotlivých domech. Jednota těchto církví byla skutečností, kterou neprožívali jako něco nového, ale jako pokračování té základní skutečnosti, přítomnosti Pána Ježíše Krista, který je tentýž v pozemské i neviditelné podobě a svou lásku udílí jednotlivě i ve společenství.

A za třetí mluvme o církvi tak, jak se jeví ve víře jednotlivých křesťanů a jak vytváří společenství svatých. Živý Kristus buduje své tělo tak, že se zmocňuje lidského srdce a připojuje člověka jako vyvoleného svatého ke společenství učedníků. Církev je společenství svatých, těch, kteří byli ze světa vyvoleni ke službě Kristu. Víra je společenství, je to schopnost společného života a věřit je totéž jako přijímat Boží lásku. Bůh se dává poznat jako ten, kdo chce být s námi, víra pak je vůle a ochota být s druhými ve společenství.

Společenství je tu dřív, každý věřící je k němu přidán, víra jej zařadí do společenství svatých. Nový zákon však neumožňuje chápat společenství svatých, jako by se svatí podíleli na něčem svatém. Podílejí se přece na Kristu. Společenství s ním umožňuje a uskutečňuje pravé společenství jedněch s druhými i jednoho s druhým.

Jestli nás tato slova před někým varují, pak jsou to pietističtí individualisté, kteří pohrdají společenstvím a domnívají se, že už jsou dál a výš a přitom zapomínají, že nebudeme spaseni pro své duchovní kvality, ale díky Boží lásce v Kristu, v níž je místo pro každého velkého i malého hříšníka.

Josef Veselý

Čtyři roky po přijetí rodin z Barmy

Rozhovor s paní Sabe Amthor Soe, ředitelkou Barmského centra Praha

Je třeba v těchto dnech chápat napětí v naší společnosti, když hrozí stupňující se příliv utečenců z Blízkého východu a severu Afriky. Bude snad dobře uvést kladný příklad, kdy naše republika uváženě přijala po výběru řadu barmských rodin a ty se prakticky bez vážných problémů, natož kolizí, začlenily do života naší vlasti.

V úvodu k rozhovoru je třeba povědět, že za ním je čtyřletá, výborná zkušenost setkávání a rozvíjejícího se vztahu k rodině Siakhelových v našem městě, Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi. Občas se navštěvujeme, občas přijdou na naše evangelické bohoslužby, mají přitom však své vlastní nedělní bohoslužby ve své mateřštině s barmským kazatelem. V utečeneckém táboře v Malajsii působila již americká misie a podpora. Sjíždějí se přitom s účastníky z nejbližších měst. Siakhelovy postihla však těžká ztráta, když jim již u nás zemřel otec rodiny. Vdova se dvěma dcerami je statečná, má zaměstnání a bydlí s dcerami v pěkném bytě na sídlišti. Také druhá rodina Myint, hlásící se původně k buddhismu, se začlenila do života v městě. Získali rovněž zaměstnání a navštívili nás také při poslední akci v evangelickém sboru s řadou barmských hostů, včetně ředitelky Barmského centra Praha Sabe Amthor Soe. V přípravě na neděli jsme se směli účastnit přípravy barmských jídel, v neděli pak po bohoslužbě (čtení biblických textů zaznělo také v jednom z barmských jazyků) následovalo promítání zajímavých a pestrých dokumentů o Barmě s následným rozhovorem o tamní kultuře, zvycích a posléze s ochutnávkou barmských pokrmů. Na řadu otázek odpovídá paní Sabe Amthor Soe.

**** V České republice se staráte jako ředitelka Barmského centra Praha o barmské rodiny, které zde našly nový domov. Jaký byl jejich osud před příchodem k nám?***

Žily v sousedních zemích Barmy jako uprchlíci v táborech. Také mimo ně, mezi chudinou, bez jakékoli podpory nebo právní ochrany.

**** Jak se daří je začlenit do nových poměrů v České republice? Co je pro ně snadné, co nejtěžší? Co se jim zde líbí a co nikoli?***

Největší bariéra je jazyková, čeština je zvláště pro dospělé velmi těžký jazyk a většina z nich neměla dobré vzdělání, aby si mohli v ČR najít dobré zaměstnání. Líbí se jim, že zde mají svobodu a jejich děti mohou studovat. Nelíbí se jim, že jsou daleko od svých lidí a nemohou žít pospolu všichni. Je pro ně těžké být výlučně sám a odkázaný sám na sebe.

**** Po vlnách represí v Barmě média přinášela zprávy o určitých změnách v Barmě. Hodně se hovoří o Su Ťij (*1945), opoziční političce a generální tajemnici strany Národní liga pro demokracii v Myanmaru (Barma). V roce 1990 obdržela Sacharovovu cenu za svobodu myšlení, v roce 1991 na návrh Václava Havla obdržela Nobelovu cenu míru. Uvádí se, že je dcerou generála Aun Schana, spoluzakladatele Barmské národní armády Komunistické strany Barmy, který v roce 1947 vyjednal nezávislost Barmy na Spojeném království a v témže roce byl zavražděn svými konkurenty. Su Ťij již není vězněna, naopak je poslankyní parlamentu. Jaké má možnosti?***

Jistě omezené. Podle nové ústavy má armáda v parlamentu zajištěných 25 % členů parlamentu. Dále je uloženo, že pro každou změnu ústavy by muselo hlasovat 75 % poslanců plus minimálně jeden navíc, aby vešla v platnost. Letos Barmu čekají nové parlamentní volby. Věřím, že strana paní Su Ťij bude mít velké vítězství, ale asi to nebude ještě stačit, aby se Barma stala zcela demokratickou.

**** A vaše zkušenost s rodinami, usídlenými v Brandýse nad Labem?***

Mám jen dobré zkušenosti. Vstoupili do přátelského prostředí, snaží se integrovat v místní společnosti a udržet si práci. Všichni zatím stále pracují.

**** Setkávají se s projevy xenofobie či rasismu? Nemění se u nás situace pro příchozí v souvislosti s přistěhovaleckou vlnou na jihu Evropy?***

Barmské rodiny se naštěstí nesetkávají s extrémními projevy xenofobie ve městech a obcích, kde nyní žijí. Mají již několik českých přátel ve svém okolí a vycházejí spolu dobře. Xenofobie vzniká hlavně z neznalosti cizích - a proto se také snažíme, aby komunity, které přijaly barmské přesídlence, měly dostatek informací o Barmě a Barmáncích a poznaly své nové sousedy.

**** V čem jim přistěhovavším pomáhají městské a státní úřady – a v čem by se mohly zlepšit?***

Úřady jak státní, tak místní pomohly, aby rodiny mohly začít nový život v ČR. Nyní se barmské rodiny již staly řadovými občany města. Stejně jako ostatní se mohou obrátit na úřady v případě potřeby. Na začátku pomáhaly úřady intenzivně, nyní jde již o běžný kontakt. S brandýským úřadem žádnou nedobrou zkušenost nemám. S odborem sociálních věcí a vedením města máme nejlepší zkušenost. Vždyť Brandýs přijal dvě rodiny naráz a prokázal všestrannou ochotu pomoci.

**** Kolik je příchozích v celé republice a jaké je odhadem jejich náboženské přesvědčení?***

Celkem v ČR žije 25 rodin v počtu 130 osob, většina vyznává křesťanství, protestantské denominace, zvl. baptismus. Jedna rodina je katolická, jedna se hlásila k buddhismu..

**** Děvčata Sarah a Sui jsou ve škole úspěšná a starší z nich po prázdninách nastoupila na gymnázium.***

Děvčata byla letos oceněna ministryní školství za výborné školní výsledky. Přesto mají určité nedostatky, proto hledáme ochotné dobrovolníky na doučování, konkrétně nyní matematiky.

**** Připravujete podobná setkání jako v Brandýse – seznámení s již zdomácnělými uprchlíky, barmskou kulturou, ochutnávkou barmských jídel - i na dalších místech?***

Dokončení na str. 4

Brány pro příchod Krále

III. Stavební společenství — Nehemjáš 2,11 – 3,1–32

Nehemjáš začíná svoji misi velmi opatrně, patrně spíše proto, aby nevzbudil zbytečný rozruch a debatu mezi Židy, než že by se bál hned na počátku nepřátel (2, 11-16): *…neoznámil jsem nikomu, co mi můj Bůh vložil do srdce, abych udělal pro Jeruzalém* (v. 12). Zatím o ničem neinformoval představenstvo města, ani kněze, ani šlechtu a lidi, *kteří pracovali na tom díle* (v. 16). Zřejmě už se tedy někteří snažili hradby a město opravit, ale mnoho nedokázali. Popis noční obhlídky jeruzalémských hradeb jen s několika málo muži připomíná nějaký napínavý film. Nehemjáš se projevuje jako ohleduplný člověk, který nechce jako pozdní „přivandrovalec" vzbudit záporné vztahy. A zároveň jako praktik, což u královského „číšníka", tedy dvořana, dost překvapuje. Pán Bůh si dovede ke svému dílu povolat člověka, kterého potřebuje, i když nemá odbornou kvalifikaci. Nehemjáš byl zřejmě vybrán jako upřímně věřící modlitebník, schopný organizátor a dobrý diplomat.

Teprve když je Nehemjáš osobně a důkladně seznámen se situací – když to nemá jenom z „druhé ruky" – osloví představenstvo, vůdce i pracovníky obnovy. Vysvětluje, že by chtěl udělat konec potupnému stavu města, i to, že za ním stojí sám perský král. Ale jeho hlavním argumentem je: *…jak dobrotivá ruka mého Boha byla nade mnou* (v. 18a). Reakce zřejmě unavených a deprimovaných vůdců a pracovníků je překvapivá: *Nuže, dejme se do stavby! I vzchopili se k dobrému dílu* (v. 18b). Každé Boží dobré dílo má své kritiky a nepřátele. Jakmile začal na jeruzalémských hradbách stavební ruch, hned se ozývají vůdcové nepřátel, již jmenovaný Sanbalat, Tóbijáš a přidává se k nim Gešem Arabský – že by tady vzniklo napětí mezi Araby a Židy? Vysmívají se a zastrašují udavačstvím – nepřipomíná vám to postoje některých lidí ke křesťanskému dílu, třeba ke stavbě nebo úpravám modliteben a kostelů v minulém režimu? Nehemjášova odpověď je zase hlavně duchovní: *Sám Bůh nebes způsobí, že se nám to podaří. My jsme jeho služebníci* (v. 20).

Prvních 32 veršů třetí kapitoly je podrobným zápisem pracovních skupin a úseků pobořených hradeb a bran, které jim byly svěřeny. Nehemjášovi a jeho nejbližším spolupracovníkům zřejmě velice záleželo na tom, aby se pro budoucnost zachovala jména vůdčích stavitelů a architektů. Není to seznam VIP, ale usilovných dělníků na Božím díle. Nebylo možno zapsat všechna jména pracovníků, těch byly zřejmě tisíce, ale byl zaznamenán alespoň jejich původ a jména vůdců. V dnešním slova smyslu je obnova hradeb dobrovolná pracovní brigáda, něco jako bývala třeba „Akce Z- Za Prahu krásnější". Seznam začíná veleknězem a jeho bratry – kněžími (3,1). Ti také posvětili své dílo, ale pak stavěli dál. Nevíme, zda velekněz pracoval manuálně, ale je to možné. Zatím co někteří stavitelé, zvláště kněží *opravovali hradby naproti svým domům* (v. 27) – tedy z osobního zájmu ne tak velekněz (v. 20). Jinde pracovali i kněží z judského venkova (v. 22).

Další zajímavá zpráva: Nestavěli jenom obyvatelé Jeruzaléma, ale i z Jericha (v. 2) a Gibeónu (v. 7) – to byla cizinecká enkláva v Izraeli, jejich předkové kdysi podvodem přiměli Jozua, aby s nimi uzavřel smlouvu; dále z Mispy, města soudce Jefteho (Jiftácha) ležícího na východní straně od Jordánu; dále z Tekóje (v. 5), města 10 km jižně od Betléma – odtud pocházel prorok Ámos (před 300 lety) – tady zajímavá poznámka: *…jejich vznešení však nesklonili šíji k službě pro svého Pána.* Velká duchovní tradice (město Ámosovo) nemusí mnoho znamenat pro přítomnost („národ Husa a Komenského"). Celkem jsem v tom seznamu napočítal 42 různých rodů a skupin obyvatel. Mnozí ani nebydleli v Jeruzalémě: je tu jmenována celá řada judských městeček a vesnic. Jsou také jmenovány obory lidí, kteří měli hodně daleko k zednické práci: obchodníci, zlatníci a „mastičkáři", dnes bychom řekli lékaři nebo lékárníci (v. 8 a 32). Na stavbě pracovaly i ženy a dívky, např. dcery vysoce postaveného Šalúma, správce poloviny jeruzalémského obvodu (v. 12). Kromě kněží tu jsou i levité (v. 17) i zvláštní vrstva chrámových nevolníků (v. 26): ne dost jasná skupina pomocníků při údržbě a chodu chrámu. Josefus Flavius je nazývá přímo „chrámovými otroky". Ezdráš (8,20) zmiňuje, že je věnoval k chrámové práci už král David a šlechtici jeho doby a že se jich ze zajetí vrátilo 220. Podle nežidovských jmen to mohli být potomkové kenaanských nebo cizích zajatců, obrácení na víru Izraele.

Tak tu bylo vytvořeno zvláštní, mimořádné, pestré pracovní společenství. Pracují společně na základě prorocké vize Nehemjášovy. Mohou nám v tom připomínat církev, kde se také setkáváme jako lidé nejrůznějšího původu, zaměstnání, společenského postavení, vzdělání apod. Také v církvi jsme dělníky „na Boží stavbě", na budování Kristova království. Každý si položme otázku, zda pracujeme podle svých možností „horlivě" jako jistý Barúk (v. 20), nebo zda práci ponecháváme jiným jako šlechta z Tekóje. Můžeme si říci, že tu probíráme čistě historickou událost, která se týkala Židů, ale ne nás. Walter LÜTHI to za nás pěkně domyslel: Znovu vybudovat i opevnit Jeruzalém, postavit znovu chrám bylo nutno, aby do něj mohl za 400 let vstoupit Mesiáš – Boží Král, Ježíš Kristus (Mal 3, 1). Tak daleko a ještě dál sahají Boží plány. Zde bude Ježíš přijat mezi Izraelity - předložen v chrámě jako prvorozený; zde bude kázat, hovořit s prostými lidmi i s teology, konat divy, přijímat opovrhované. Zde bude získávat první následovníky, ale také nepřátele, kteří ho nakonec umučí a zabijí, aby tak přinesl jedinou, věčně platnou oběť za hříchy všech nás, Židů i celého lidstva. Až bude umírat, roztrhne se opona v chrámě, která oddělovala svatyni od velesvatyně. Zdá se, že tím bude úloha pracně obnoveného Jeruzaléma i chrámu naplněna. Asi za čtyřicet let po Kristově oběti a zmrtvýchvstání bude Jeruzalém i se svými hradbami a chrámem zničen, srovnán se zemí. Město bude posléze obnoveno, ale na chrámovém pahorku postaví muslimové mešitu, takže pro nový židovský chrám není na svaté hoře místo. Chrámová bohoslužba, židovské náboženství, judaismus však splnily svoje poslání a skrze ně nám Bůh dal svého Syna a Spasitele.

Pavel Javornický

Tisková zpráva ERC k uprchlické krizi

Řídicí výbor Ekumenické rady církví v ČR (ERC), tvořený přítomnými představiteli členských církví, při svém výjezdním zasedání přijal následující usnesení k uprchlické krizi:

- s vděčností konstatujeme, že pomoc ze strany členských církví již probíhá a má různou podobu: modlitební, finanční, osvětovou a poradenskou; promítá se již do dalších praktických důsledků a nabídek;
- vážíme si všech, kdo již finančně přispěli do sbírek pro zmírnění utrpení lidí v místě (Libanon, Sýrie, Irák, Turecko, Ukrajina);
- vyslechli jsme informace o jednání pracovní skupiny MV ČR se zástupci měst a obcí, České biskupské konference a ERC a podporujeme své zástupce v aktivním navazování na kroky státu;
- nepřehlížíme napětí a obavy ve společnosti i církvích, navzdory tomu považujeme konkrétní pomoc lidem v nouzi za projev následování Krista;
- vzali jsme na vědomí jednání s diakonickými a charitativními organizacemi, s n. f. Generace 21 a dalšími, vážíme si jejich konstruktivního přístupu, stejně jako praktických nabídek ubytování a další podpory ze strany církví a jejích členů;
- podporujeme účinný přístup státu a společnosti k řešení této krize a jsme otevřeni spolupráci, která je jedinou možnou cestou ke zvládnutí tohoto civilizačního a humanitárního problému.

Řídící výbor ERC si uvědomuje vážnost situace a vnímá současnou krizi jako výzvu křesťanům prakticky osvědčit víru, naději a lásku.

Daniel Fajfr, předseda ERC, předseda Rady Církve bratrské
Dušan Hejbal, 2. místopředseda ERC, biskup Starokatolické církve
Tomáš Butta, patriarcha Církve československé husitské
Jan Klas, biskup Jednoty bratrské
Jan Waclawek, biskup Slezské církve evangelické a.v.
Marian Čop, superintendent Evangelické církve a.v.
Milan Kern, předseda Výkonného výboru Bratrské jednoty baptistů
Martin Moldan, biskup Apoštolské církve
Marek Prosner, pastýř církve Křesťanská společenství
Joel Ruml, 1. místopředseda ERC, synodní senior Českobratrské církve evangelické

Ztraceni v sítích?

„Zbožný vymizel ze země, přímého mezi lidmi není. Všichni strojí vražedné úklady, jeden druhého do sítě loví." (Mi 7,2)

Nesmělý dotek se starozákonním textem může zapůsobit jako pořádný náraz. Slova proroka Micheáše nás ostrým střihem přenášejí z temných izraelských časů do české současnosti. Pojmenování úpadku mezilidských vztahů tehdejší optikou se strefuje do trendů, které trápí i leckoho z vás.

Jeden druhého do sítě loví… O čem se tu vlastně hovoří? Zapomeňte na rybaření, i když je to příjemná záliba. Prorocké upozornění se týká především nástrah, které připravil člověk na člověka. Víme, že není síť jako síť. Může se lišit velikostí či kvalitou materiálu, z něhož je vyrobena. Dnešek však nabízí sítě, které přišly s technologickým pokrokem. Sítě, na nichž je uloženo obrovské množství dat a všelijakých záznamů. Mnozí lidé do nich ochotně naskákali, protože byli přesvědčením, že je tato účast obohatí. Například možnost rychlé komunikace a snadný přístup k informacím má své výhody. Zároveň s tím se ovšem mnoho lidí vzdalo svého soukromí. Ochota, s jakou se například uživatelé internetu netají rodinnými a osobními záležitostmi, občas bere dech. Stejně jako fakt, že někteří lidé buďto spí nebo pobývají „na síti". Nadbytečně se fotografujeme, exhibujeme, a v módě je pořizování skrytých nahrávek. Často slouží k veřejnému očerňování, vydírání a rozvratům blízkých vztahů. „Syn tupí otce, dcera povstává proti matce, snacha proti tchyni; každý má nepřátele ve vlastním domě." (Mi 7,6) Dávné Micheášovo konstatování se vztahuje na společnost jako celek i na rodinu. Její hradby přestávají existovat a pevná pouta bývají vysmívána. Moderní „mudrcové" se nám snaží namluvit, že rozvolnění rodinných vztahů se děje v rámci jakési vývojové zákonitosti. Prý to nelze zastavit… Jak zápasit s pomýlenou představou? Mnohokrát prověřenými slovy a především skutky! V této možnosti je ostatně obsažena „ta stará známá" nabídka i naděje.

Jiří Karban

ThDr. Zdeněk Soušek – požehnaných devadesát let

Požehnaných devadesáti let se 23. srpna tohoto roku dožil farář a bývalý senior ThDr. Zdeněk Soušek. Radostná přání mnoha kolegů, přátel a farníků ze sborů, v nichž působil, se však mísí s upřímným, vyjádřením soustrasti nad úmrtím jeho ženy – farářky Jaroslavy roz. Špinarové. Odešla po dlouhém šťastném manželství, ve kterém se přímo nebo nepřímo podílela na všech jeho projektech. Jistě na ni vděčně vzpomínají všichni, kdo ji znali.

Zdeňka Souška jsem poznal až jako student. Když jednou zavítal do bohosloveckého semináře v Jirchářích, sešla se kolem něho hned skupina studentů, kteří ho pozvali na pokoj, aby pověděl o své práci. Tak jsem se jako Moravan s mírným zpožděním setkal s výraznou postavou naší církve. To jsem ještě nevěděl, že bude odborníkem na Starý zákon jako věrný, i když samostatně uvažující žák prof. Biče a bude vědeckým sekretářem starozákonní skupiny pro ekumenický překlad Starého zákona. To, že naše církev iniciovala nový český překlad Bible a tak poprvé za své krátké dějiny výrazně vstoupila do české duchovní kultury právě v nepříznivé době vlády jedné strany, je mimo jiné zásluha Zdeňka Souška. V těžké konečné fázi, kdy bylo potřeba jednat o koordinaci práce mezi starozákonní a novozákonní skupinou, o prosazení celého projektu v české ekumeně a zejména jednat s úřady, které se celý projekt snažily narušit, byl jeho podíl zvláště viditelný.

Jeho vzdělání (je autorem první české monografie o apokalyptice) i neodbytná vytrvalost umožnily ještě za starého režimu rozvinout a po sametové revoluci dokončit projekt českého překladu pseudepigrafů Starého zákona (Knihy tajemství a moudrosti I-III). To byl projekt, na němž pracovala řada předních odborníků a který v novém rozsahu (rozšířený soubor textů) měl tehdy obdobu jen v Německu a v Americe.

K tomu sluší připočíst všechnu osvětovou a vlastivědnou práci, kterou jubilant konal ve sborech, v nichž působil ve prospěch svých farníků i spoluobčanů. Psal o významných rodácích, reformačních dějinách, sepsal místní

pověsti, všechno to, co jsem si představoval jako součást své budoucí práce, když jsem poznával některé faráře v moravské části Vysočiny (např. Jiřího Nedvěda nebo G. A. Říčana). Když Zdeněk působil v Libici nad Cidlinou, byli na jeho faře stálými hosty archeologové zkoumající Slavníkovské hradiště. To před více než tisíci lety konkurovalo pražskému hradu. Zdeňkovi se říkalo „poslední Slavníkovec". V církvi se tehdy hodně diskutovalo o tom, jak ovlivnit českou společnost a její duchovní život. Zdeněk Soušek za sebe tu cestu našel. Nemyslím, že každý by měl dělat totéž co on, ale jisté je, že hledat své křesťanské poslání ve společnosti znamená především soustředěnou a kvalifikovanou práci.

Jakýmsi malým vedlejším produktem jeho životního díla jsou Libické pověsti, které za starého režimu musel jako farář vydat pod rodným příjmením své ženy. Pro naše vnuky bude tato brožura sama dokladem toho, že stará vyprávění o tom, jak ve dvacátém století museli vzdělaní lidé publikovat pod cizími jmény, jsou založena na skutečných událostech. Ale jen málo z nich vyznalo zvoleným pseudonymem vztah ke své ženě, o níž víme, že její životní cesta nevedla do nicoty, ale k cíli a k slavnému setkání.

Petr Pokorný

Listy M. Jana Husa

54. Pražanům

Pán Bůh ať je s vámi, abyste vytrvali vzdorovat špatnosti, ďáblu, světu a tělu. Nejmilejší! Prosímt' já, který sedí v žaláři, za který se nestydím, trpím v naději pro Pána Boha, který mě i milostivě navštívil velikou nemocí a opět uzdravil, dopustil[2)] na mě velmi kruté nepřátele, kterým jsem já mnoho dobrého činil a srdečně miloval, - prosím vás, proste Pána Boha za mne, ať se mnou zůstává, protože jen v něm samém a ve vašich modlitbách mám naději, že mi ve své milosti dopřeje vytrvat až do smrti. Jestli mě chce nyní přijmout k sobě, děj se jeho svatá vůle. Pakliže dopřeje, abych se k vám navrátil, také v tom ať se děje jeho vůle. Jistě potřebuji velikou pomoc; avšak vím, že on nedopustí[2)] na mě žádné utrpení ani pokušení, leda[3)] pro můj a pro váš prospěch, abychom byli vyzkoušeni a když vytrváme, dostali velikou odměnu.
A vězte, že ten list4), který jsem vám po sobě zanechal, když jsem odcestoval, nepřátelé velmi lživě přeložili do latiny a vydávají proti mně tolik článků a věcí, že mám hodně co psát, často odpovídám z žaláře. A není člověka, který by poradil, kromě milosrdného Pána Ježíše, který řekl svým věrným: Dám vám ústa a moudrost, které nebudou moci odolat všichni vaši protivníci. Ó nejmilejší! Vzpomeňte, že jsem horlivě pro vás pracoval a vždy toužím po vašem spasení, i nyní, když jsem v žaláři a ve velikém pokušení. Dáno v Konstancí, v sobotu ten den před svatým Fabianem.

54. Husův dopis podle vydání Bohumila Mareše (1851 – 1901, evang. farář a církevní historik) z r. 1911 (již 3. vydání), který také připojil vykladačské poznámky, které zde uvádíme.
V roce 2015 Husovy dopisy převedeny do současnější češtiny.

54. Pražanům.[1)]
V Kostnici r. 1415 19. ledna
Žalob na Husa bylo podáno několik; odpůrcové snesli množství článků, kterým prý Hus učil, vytýkajíce mu i věroučné odchylky. Michal de Causis (viz list č. 51) podal již v listopadu neb počátkem prosince 1414 Janu XXIII. osm článků a obžaloby z neposlušenství atd., i žádal uvěznění Husovo. Komisi vyšetřovací dodali obžaloby prokurátoři (zástupcové) sněmu v prosinci 1414, a hlavně Štěpán z Pálče, kdys důvěrný přítel Husův, "kterémuž velmi mnoho dobrého činil a ho srdečně miloval" (viz listy č. 36,38 a B), jenž 42 článků téměř vesměs ze spisu jeho „O církvi" (viz list č. 36) byl vytáhl. Na články Pálčovy komisí mu předložené odpověděl Hus ve vězení, přidav k nim své poznámky. Z knihy „O církvi" vytáhl Gerson, kancléř university Pražské, dvacet článků, na něž by Hus rád byl odpověděl, ale více nemohl. Poslední a konečné články, vytažené z knihy "O církvi" a jiných knih, které průběhem výslechů soukromých a veřejných zdály se sněmu dosti odůvodněny, jakož i obžaloby považované svědectvím svědků za dosti opodstatněné, byly Husovi předloženy a 18. června 1415 zodpovězeny. Mimo to byly již v Praze sepsány výpovědi svědků (viz č. 48), totiž farářů Jana Protivy, Jana Pekla, Beneše Pavla, kanovníka Ondřeje z Brodu, mistra Mikuláše z Podivína, Mikuláše, plebána ze Všetat, veřejného notáře Václava z Voděrad, kteréž Husovi byly předloženy a k nimž přičinil své poznámky. Konečně se měl Hus vyjádřiti o 45 článcích Viklefových odsouzených. Pozoruhodno jest, že v přítomnosti těžce nemocného Husa svědci bráni do přísahy a že obžalovanému nepovolen žádný zástupce.
V přítomném listě, prvním po nemoci psaném, kterýž měl býti čten v kapli Betlémské, prosí své přátele v Praze, aby se za něho modlili; vyslovuje naději, že v milosti Boží až do smrti setrvá, a oddanost do vůle Boží; ohlašuje, že nepřátelé list na rozloučenou lživě do latiny přeložili a mnoho článků k žalobě proti němu vydávají, jejichž zodpovídání bez lidských rádců mnoho práce mu způsobuje.
1) Tom. 565. Pal. 196. 2) Připustil. 3) Leč. 4) čís. 48.

KOSTNICKÉ JISKRY
5. června 1914 List budící české svědomí č. 11

Chraňte jména Husova!

Jako vždy se najdou lidé, kteří spekulují s jasnými jmény velikých lidí, tak se tu a tam již nyní vyskytují případy, kdy má býti jména Husova zneužito k označení podniků, jež jsou přímo kontrasty k Husovým zásadám. Svaz osvětový proto vyzval všechny povolané činitele, aby dbali nad tím, aby se jména Husova nezmocnil mrzký mamon a ničemná reklama.

Ničeho nezapomněli a ničemu se nenaučili…

V Husově škole České obce sokolské měl přednášeti také dr. V. Chaloupecký, knížecí archivář v Roudnici „O sociálních otázkách v husitství". Ale kníže Lobkovic v poslední chvíli svému úředníku konání přednášky zakázal. Myslíme, že není třeba, aby nám t.zv. česká šlechta podávala stále nové důkazy, že se s národem úplně rozchází. My to již víme dostatečně a počítáme s tím.

Betlémská kaple na Žižkově.

Péčí ev. Reformovaného sboru bude dne 29. června t.r. o 10. hod. dopol. otevřeno na Žižkově v Prokopově ul. č. 17 nové shromaždiště, jehož účel jest plně naznačen názvem „Betlémská kaple".

Pozvánka do Mauthausenu

U příležitosti 73. výročí heydrichiády vás zveme k uctění památky obětí československých vlastenců, podporovatelů a příbuzných parašutistů operačních skupin ANTHROPOID, SILVER A, OUT DISTANCE a INTRANSITIVE, zavražděných ve dnech 24. 10. 1942, 26. 1. 1943 a 3. 2. 1944 v koncentračním táboře Mauthausen. Termín zájezdu je stanoven na sobotu 24. 10. 2015. Odjezd je naplánován jako v minulých letech v 6.30 h poblíž úřadu Městské části Prahy 4 a Polikliniky (stanice metra – parkoviště Budějovická). Návrat tamtéž cca po 19. h.
Program zájezdu: pietní vzpomínka spojená s bohoslužbou a následnou prohlídkou tzv. Bunkru a táborového areálu.
Cena zájezdu 500 Kč.
Cenu je třeba uhradit do 20. října na účet 2700523733/2010 s označením jména plátce. V ceně zájezdu není žádný druh pojištění.

V sobotu 31. 10. 2014 od 12 hodin bude kardinál Dominik Duka v katedrále sv. Víta a Vojtěcha na Pražském hradě sloužit zádušní mši za 294 popravených v koncentračním táboře Mauthausen.
Za organizační trojici Čvančara-Janík-Šustek
Vlastislav Janík (janik@seznam.cz, mobil 737 283 305)

Blahoslav Hájek – významné životní jubileum

Rád bych své přátele, známé, ale i celé společenství naší církve i ekumeny upozornil na významné životní jubileum, kterého se dožívá bratr ThMgr. Blahoslav Hájek, farář ČCE. I když toto mé připomenutí a vzpomínání vychází především z osobních setkávání v pražském nuselském sboru, bude jistě vhodné uvést některá faktografická a genealogická data.
Blahoslav Hájek pochází z Brna, z rodiny po generace zakotvené v Českobratrské církvi evangelické a také v této církvi intenzivně žijící. Nejstarší bratr Miloslav byl také farářem, později synodním seniorem církve. Druhý bratr Ladislav je inženýr působící po léta jako varhaník ve sboru, stejně jako jejich otec. Pro doplnění je asi dobré ještě dodat, že v poválečných letech známý synodní senior Viktor Hájek byl Blahoslavovým strýcem z otcovy strany. Maminka pocházela ze známého evangelického rodu Dusů. Blahoslav tak vyrůstal v rodinném prostředí, které si přivlastnilo a žilo ze střízlivé, kritické, avšak hluboce promýšlené a důsledné víry a které kladlo důraz na hodnoty vzdělání a znalost i lásku k umění. Nejbližším z uměleckých oborů byl patrně ten, který má v protestantismu zvláště domovské právo, totiž hudba. Ta má v naší v liturgii významnou historickou úlohu, a dobře zpívající farář, kterým Blahoslav stále je, je oporou každého shromáždění, ať je to setkávání mládeže, biblická, konfirmační cvičení nebo ať jsou to regulérní pravidelné bohoslužby.
Po studiu na Evangelické teologické fakultě a po povinné socialistické vojenské službě absolvoval Blahoslav vikariát v Praze Střešovicích a pak již následovala nepřerušovaná farářská služba v Nuslích, v Karlových Varech, kde získal a prožil ne zcela běžné zkušenosti s duchovní péčí o rodiny repatriantů, a pak opět v Praze u Klimenta – ve sboru, kde navazoval na vynikající předchůdce, což nutně zavazovalo k odpovědnosti a dalšímu teologickému studiu.
V nadějných 60. letech absolvoval Blahoslav studijní pobyt na teologické fakultě v Edinburghu. Zkušenosti nabyté během ročního pobytu vedly logicky i k intenzivní mezinárodně ekumenické práci. Zejména v 90. letech po politickém převratu se aktivně účastnil mnoha křesťanských setkání, která se přímo nebo nepřímo věnovala působení církve také i ve veřejném životě – a to v řadě evropských zemí i v Americe. Ještě i po odchodu do důchodu pracoval Blahoslav po několik let na částečný úvazek v ekumenickém oddělení synodní rady církve. Naše církev vždycky měla a má podnes hojné a pestré ekumenické styky a Blahoslav byl po řadu let jejich účastníkem i přispěvatelem.
V letech 1992-1998 působil Blahoslav jako senior pražského seniorátu a postupně, s tím jak se veřejný sekulární život církvím a křesťanům otvíral, působil Blahoslav postupně také jako předseda sdružení Kontinenty, sdružení pro styky se zeměmi Asie, Afriky a Latinské Ameriky (1989-2001), pak předseda správní rady humanitárního Domova Sue Ryder (2002-2004?) a předsedou výboru České biblické společnosti (2003-2006). Kromě toho pravidelně kázal ve sboru v Pečkách a vypomáhal podle potřeby i v jiných sborech. Během svého působení v Nuslích se oženil a manželka Iva (rozená Jabůrková – jejího otce pamatuji jako kurátora a výraznou postavu nuselského sboru) ho pak doprovázela na všech dalších působištích. Syn Jindřich je výtvarník.
Nemohu však pominout své osobní zkušenosti a vzpomínky. S Blahoslavem jsem se více poznal již jako člen mladší a současně i starší mládeže – měli jsme tehdy v Nuslích dvě a já chodil již někdy v roce 1969 do obou. Dorost tehdy ještě vedl br. farář Václav Urban a Blahoslav měl tzv. starší mládež. Později ale převzal i dorost. Tato setkávání a život ve sboru mne ovlivnily na celý život. A vím, že nejen mne. Četl se Barth, Bultmann, Rádl nebo tehdy vyšlý Robinson (Čestně o Bohu). Nemohu zapomenout na nakažlivý Blahoslavův smích, když nám jako druhý či třetí program předčítal ze Salingerova románu Kdo chytá v žitě, a jak jsme se na četbu těšili. Jezdili jsme se sborem či s „dorostem" na společné výlety, do hor na Slovensko, v zimě do Herlíkovic. A přitom se diskutovalo, přemýšlelo, ale také pracovalo na celém sboru, a to jak v duchovním, tak doslovném významu. Později jsem začal vnímat Blahoslavovu pečlivost při přípravě kázání a jeho přípravu pro úvahy a rozbory na biblických hodinách i jiných setkáních. Oceňoval jsem rozbor biblického textu až k jeho kořenům i za cenu mnohých odboček a nutných komplikací, ale vždy s o to jasnějšími návraty k jádru věci. Vždy jsem také oceňoval Blahoslavovu vstřícnost k dialogu a diskusi o jeho pohledu na věc a současně i jeho laskavou a upřímnou snahu pochopit názory druhého.
V Nuslích působil Blahoslav nejdéle a troufnu si říci, že zde svým způsobem zakořenil a má zde stále mnoho přátel, s kterými se vždy rád setkává. A platí to i obráceně. Na každou jeho návštěvu v Nuslích se těšíme.
Toto připomenutí by nemělo vyznít jako oslava člověka, ale jako poděkování. Oslavujte Hospodina, neboť dobrý jest, neboť na věky trvá milosrdenství jeho - bylo jedno ze dvou „hesel" nuselského sboru, napsaných na zdech sálu po stranách kazatelny v době, kdy u nás Blahoslav působil, a které jsem měl od

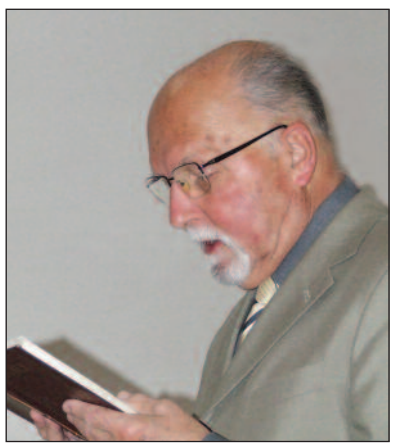

svého dětství každou neděli na očích. Pouze prizmatem tohoto verše je možné nahlédnout a „slavit" naše osobní jubilea a významné chvíle a vím, že své osmdesátiny právě takto Blahoslav oslaví. A i my je v tomto smyslu můžeme slavit s ním. Bohu díky.

Jaroslav Kynčl

* * *

S vděčností za svěřené Boží dary, které bratr Blahoslav Hájek věrně používá ve službě svým bližním, se s gratulací a přáním hojnosti požehnání přidává i Kostnická jednota, se kterou jubilant dlouhodobě spolupracuje. Můžeme uvést, že naposledy nám zatím posloužil úvodní pobožností při sjezdu v roce 2013. A znají jej i čtenáři Evangelického týdeníku Kostnických jisker, do nichž také přispívá, byť ne tak často, jak bychom si jistě všichni přáli. Ovšem částečně to jde na vrub i jeho snahám oslovovat svými názory a články i necírkevní veřejnost a civilními prostředky vnášet do tohoto prostoru něco z pokladů Boží moudrosti

Bohumil Kejř

Pozvánka

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na Bohoslužbu vděčnosti za stvoření, která se bude konat v úterý 13. 10. 2015 v 18 h ve sboru Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15. Kázat bude RNDr. Jiří Nečas, ordinovaný presbyter Českobratrské církve evangelické, zpěvem poslouží pěvecký sbor Scandula z Libčic nad Vltavou. Po bohoslužbě (přibližně od 19 h) bude následovat beseda s ředitelkou Ekologické sekce RNDr. Mgr. Leonou Svobodovou, PhD. o encyklice papeže Františka Laudato sii.

JNe

* * *

Tradiční podzimní seminář historické společnosti VERITAS bude tentokrát obsahovat přednášku Petra Melmuka, ThD., odborného asistenta na Husitské teologické fakultě UK v Praze, který promluví na téma „To mně mí rodičové povídali, že (ta víra) od mistra Husa pochází". Seminář se bude konat v sobotu 17. října 2015 v 10 hodin v Pardubicích, a to v sálku na faře ČCE ve Sladkovského ul. č. 638. Všichni jste srdečně zváni.

Čtyři roky po přijetí rodin z Barmy

Dokončení ze str. 2
Počítáme s tím v rámci našich aktivit také v Havlíčkově Brodě, Kutné Hoře, Boskovicích a jednáme ještě o dalších místech.

**** Jak se daří Vám osobně, co vás těší a co vám schází?***
Mně se daří dobře, mám štěstí, že mohu cestovat s českým pasem častěji domů do Barmy a také tam pracovat. Trápí mne to, že Barma není stále tak svobodná, jak bych přála svým lidem, a přeji si, aby uprchlíci, kterým se nepoštěstilo najít nový domov, měli možnost vrátit se domů do Barmy, nebo jinak si zajistit novou existenci.

Jan Kašper

Evangelický týdeník - Kostnické jiskry
Vydává Kostnická jednota
Redakce a administrace v Praze 2, Ječná 19, PSČ 120 00, tel.: 224 919 607, e-mail: ET.KJ@worldonline.cz
www.evangelickytydenik.cz
Celoroční předplatné 481 Kč, jednotlivé číslo 13 Kč. Č.ú.: 228961190/0300
Redaktor: Bohumil Kejř
Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanoviska vydavatelů.
Nevyžádané materiály redakce nevrací, ani neuschovává.
Tiskne Grafotechna
Distribuci provádí:
* Pro jednotlivce: Česká pošta, s.p. bezplatná infolinka České pošty 800 300 302
adresa pro písemný styk:
Česká pošta oddělení periodického tisku Olšanská 9, 130 00 Praha 3
e-mail: postabo.prstc@cpost.cz
*Hromadné zásilky: A.L.L.Production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234092851
Registrační číslo MK ČR: E 365
ISSN 0139-505X